

ע"פ 33140/02/17 - מלון מרינה תל אביב בעמ, דב שיף, דניאל שיף נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 33140-02-17 מלון מרינה תל אביב בעמ ואח' נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב
מערערים 1. מלון מרינה תל אביב בעמ
2. דב שיף
3. דניאל שיף
נגד
מדינת ישראל משיבה

פסק דין

בפני ערעור על החלטת בית משפט לעניינים מקומיים בתל אביב (כב' השופט י. חסדיאל) מיום 2.1.17, לפיה נדחתה בקשת המערערים לחייב את המשיבה בתשלום הוצאות על פי סעיף 80 לחוק העונשין, לאחר שחזרה בה מכתב האישום לפני הקראה וכתב האישום בוטל.

בית משפט קמא קבע בהחלטתו כי משבוטל כתב האישום טרם המענה לו בהתאם להוראות סעיף 94(א) לחסד"פ, אין לבקשת המערערים על מה שתסמוך ודחה את הבקשה. בית משפט קמא קיבל את טענת המשיבה לפיה כתב האישום בוטל בשל קושי ראיתי לנהל את ההליך, לאחר שהעד העיקרי על פי כתב האישום עזב את עבודתו בעירייה. עוד ציין בית משפט קמא כי האינטרס הציבורי דורש שלא להרפות את ידי המערערת, הן בהגשת כתבי אישום כשיש בידה תשתית ראיתית לכאורה והן בחזרה מכתבי האישום בשל ספק מאוחר בזמינותו של אותו חומר ראיות.

להלן בתמצית טענות המערערים:

1. נגד המערערים הוגש כתב אישום בגין שימוש חורג במקרקעין במקום שימוש מסחרי, עשו במבנה שימוש למגורים. במועד הדיון ב"כ המערערים עמד על קיום ההקראה וב"כ המשיבה ביקשה לדחות את ביצוע ההקראה ולאחר שקיימה התייעצות עם הממונים עליה הודיעה על חזרתה מכתב האישום מהטעם שעד התביעה היחיד על פי כתב האישום עזב את עבודתו בעירייה ולא יוכל להתייצב לדיון.

2. לא היה ממש בטיעוני ב"כ המשיבה לעניין ביטול כתב האישום והללו נועדו לחסוך ממנה את המבוכה

שבזיכוי המערערים ובחייב המשיבה בהוצאות לפי סעיף 80 הנ"ל.

3. שגה בית משפט קמא כאשר לא ברר מדוע ימנע מאותו עד יחיד מלהעיד בבית משפט וכאשר לא מצא לפקפק בהודעת המשיבה לפיה כתב האישום בוטל מהטעם כי העד דן עזב את עבודתו בעירייה.

4. שגה בית משפט קמא כאשר נתן בהחלטתו עדיפות לאינטרס הציבורי שלא להרפות את ידי המאשימה, על פני האינטרס הציבורי של עשיית משפט צדק והימנעות ממתן גיבוי לניצול לרעה של הליכי בית המשפט.

5. שגה בית משפט קמא כאשר קבע בהחלטתו כי היה "ספק מאוחר" בחומר הראיות כאשר ספק כזה לא היה קיים.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי במסמכים המצויים בתיק בית משפט קמא, שוכנעתי כי דינו של הערעור דן להידחות.

כאמור, אין חולק כי לבקשת ב"כ המשיבה נמחק כתב האישום שהוגש נגד המערערים, בטרם בוצעה הקראה. בנסיבות הללו לא חלות כלל הוראות סעיף 80(א) לחוק העונשין. בהתאם להוראות סעיף 80(א), בית משפט רשאי לפסוק הוצאות הגנה ופיצוי על מעצר ו/או מאסר לנאשם, אם ראה שלא היה יסוד להאשמה או שראה נסיבות אחרות המצדיקות זאת, **"בשל האשמה שממנה זוכה או בשל אישום שבוטל לפי סעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי...".**

במקרה דנן, כאמור, לא ניתן להחיל את הוראות סעיף 80(א) דנן. כתב האישום בוטל על פי סעיף 94(א) לחסד"פ ולא על פי הוראות סעיף 94(ב) לחסד"פ והמערערים לא זוכו כאמור לעיל, מאחר וכתב האישום בוטל לבקשת ב"כ המשיבה בטרם בוצעה ההקראה.

יודגש, כי בהתאם להוראות סעיף 94 לחסד"פ לבקשת תובע על בית משפט לבטל את האישום ואין לו כלל שיקול דעת שלא לבטלו, כך שבדין ביטל בית משפט קמא את כתב האישום. מאחר וכתב האישום בוטל כאמור לפי הוראות סעיף 94(א) בטרם הקראה, המערערים לא זוכו, כך שלא חלות בענייננו הוראות סעיף 80 לחוק העונשין.

ב"כ המערערים מלין על כך שב"כ המשיבה חזרה בה מכתב האישום שלא בתום לב. לדבריו, במקרה זה ברור לכל כי מאחר והשתמשו במבנה כדירה במשך כ-15 שנה, לא היה מקום כלל להגיש כתב אישום וכתב האישום הוגש מבלי שהיה כל יסוד להאשמה.

למעשה, לדברי ב"כ המערערים, מבחינה מהותית בוצעה ההקראה ולכן היה מקום לזכות את המערערים.

אני דוחה את טענותיו אלה של ב"כ המערערים מכל וכל. הקראה לא בוצעה ולא ניתן לקבוע כי מבחינה מהותית בוצעה ההקראה כנטען. כאמור, ב"כ המשיבה רשאית היתה לחזור בה מכתב האישום בכל עת ואם עשתה כן לפני שבוצעה הקראה, ואין חשיבות מדוע לא בוצעה ההקראה, על בית המשפט לבטל את כתב האישום ובהתאם להוראות סעיף 94(א), ללא זיכוי המערערים.

כאמור, לא מצאתי כי נפלה טעות בהחלטתו של בית משפט קמא או בשיקוליו, אשר על כן אני דוחה את הערעור.

ניתן היום, כ"ח אייר תשע"ז, 24 מאי 2017, בהעדר הצדדים.